

Dokument z posiedzenia

**B8-0543/2017 }
B8-0544/2017 }
B8-0547/2017 }
B8-0551/2017 }
B8-0553/2017 }
B8-0554/2017 } RC1**

4.10.2017

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

złożony zgodnie z art. 135 ust. 5 oraz art. 123 ust. 4 Regulaminu

zastępujący tym samym projekty rezolucji złożone przez następujące grupy:

Verts/ALE (B8-0543/2017)

ALDE (B8-0544/2017)

PPE (B8-0547/2017)

S&D (B8-0551/2017)

ECR (B8-0553/2017)

EFDD (B8-0554/2017)

w sprawie sytuacji osób z albinizmem w Afryce, w szczególności w Malawi
(2017/2868(RSP))

**Cristian Dan Preda, Tunne Kelam, Sandra Kalniete, Elmar Brok,
Dubravka Šuica, Sven Schulze, Lefteris Christoforou, Ivan Štefanec,
Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Mairead McGuinness, David McAllister,
Marijana Petir, Pavel Svoboda, Bogdan Andrzej Zdrojewski,
Bogdan Brunon Wenta, Tomáš Zdechovský, Elisabetta Gardini,
Claude Rolin, Jaromír Štětina, Maurice Ponga, Milan Zver, Csaba Sógor,
József Nagy, Brian Hayes, Adam Szejnfeld, Luděk Niedermayer,
Patricija Šulin, Anna Záborská, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra,
Deirdre Clune, Andrey Kovatchev, Seán Kelly, Roberta Metsola,
Krzysztof Hetman, Stanislav Polčák, Ivana Maletić, Željana Zovko,**

RC\1136049PL.docx

PE611.649v01-00 }
PE611.470v01-00 }
PE611.473v01-00 }
PE611.477v01-00 }
PE611.479v01-00 }
PE611.480v01-00 } RC1

László Tőkés, Jiří Pospíšil, Inese Vaidere

w imieniu grupy PPE

Elena Valenciano, Victor Boştinaru, Soraya Post

w imieniu grupy S&D

Charles Tannock, Ruža Tomašić, Urszula Krupa, Jan Zahradil,

Jana Žitňanská, Notis Marias, Ryszard Czarnecki, Monica Macovei,

Ryszard Antoni Legutko, Karol Karski, Branislav Škripek, Raffaele Fitto

w imieniu grupy ECR

Hilde Vautmans, Ilhan Kyuchyuk, Izaskun Bilbao Barandica,

Johannes Cornelis van Baalen, Javier Nart, Petras Auštrevičius,

Marietje Schaake, Urmas Paet, Pavel Telička, Louis Michel,

Frédérique Ries, Nathalie Griesbeck, Jasenko Selimovic, Gérard Deprez,

Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Marian Harkin, Dita Charanzová,

Cecilia Wikström, Ivan Jakovčić, Beatriz Becerra Basterrechea,

Robert Rochefort, Martina Dlabajová, Nedzhmi Ali, Patricia Lalonde,

Ivo Vajgl, Paavo Väyrynen, Filiz Hyusmenova, Valentinas Mazuronis,

Norica Nicolai, Carolina Punset, Jozo Radoš

w imieniu grupy ALDE

Bodil Valero, Maria Heubuch, Heidi Hautala, Jordi Solé,

Judith Sargentini, Bart Staes, Michèle Rivasi, Barbara Lochbihler,

Ernest Urtasun, Igor Šoltés, Davor Škrlec, Bronis Ropè, Michel Reimon,

Sven Giegold

w imieniu grupy Verts/ALE

Ignazio Corrao, Fabio Massimo Castaldo, Isabella Adinolfi,

Piernicola Pedicini, Rolandas Paksas, Laura Agea, Laura Ferrara

w imieniu grupy EFDD

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji osób z albinizmem w Afryce, w szczególności w Malawi (2017/2868(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie albinizmu w Afryce, w szczególności z dnia 7 lipca 2016 r. w sprawie sytuacji osób cierpiących na albinizm w Afryce, zwłaszcza w Malawi¹, oraz z dnia 4 września 2008 r. w sprawie zabójstw albinosów w Tanzanii²,
- uwzględniając raporty niezależnej ekspert ONZ ds. przestrzegania praw człowieka przysługujących osobom z albinizmem z dni 24 marca 2017 r. i 18 stycznia 2016 r.,
- uwzględniając oświadczenie Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) z dnia 13 czerwca 2017 r. w sprawie Międzynarodowego Dnia Wiedzy o Albinizmie,
- uwzględniając komunikat prasowy Biura Wysokiego Komisarza NZ ds. Praw Człowieka (OHCHR) z dnia 19 września 2017 r., zatytułowany „Ground-breaking step to tackle impunity for witchcraft related human rights violations” [Przełomowy krok w zwalczaniu bezkarności w sprawach o naruszenia praw człowieka w związku z czarami], i komunikat z dnia 28 lipca 2017 r. zatytułowany „Tanzania: Reported attacks against persons with albinism decline, but root causes still rife in rural areas” – UN expert” [Tanzania: zmniejsza się liczba zgłaszanych ataków na osoby z albinizmem, ale ich pierwotnych przyczyn nadal nie usunięto na obszarach wiejskich – ekspert ONZ],
- uwzględniając rezolucję 69/170 Zgromadzenia Ogólnego ONZ z dnia 18 grudnia 2014 r. w sprawie Międzynarodowego Dnia Wiedzy o Albinizmie,
- uwzględniając rezolucję 70/229 Zgromadzenia Ogólnego ONZ z dnia 23 grudnia 2015 r. w sprawie osób z albinizmem,
- uwzględniając rezolucję 263. Afrykańskiej Komisji Praw Człowieka i Ludów z dnia 5 listopada 2013 r. w sprawie zapobiegania atakom na osoby z albinizmem i dyskryminacji tych osób,
- uwzględniając regionalny plan działania na rzecz położenia kresu atakom na osoby z albinizmem w Afryce na lata 2017–2021 oraz poświęconą tej sprawie rezolucję 373. Afrykańskiej Komisji Praw Człowieka i Ludów z dnia 22 maja 2017 r.,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z dnia 10 grudnia 1948 r.,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych,

¹ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0314.

² Dz.U. C 295 E z 4.12.2009, s. 94.

- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach dziecka,
 - uwzględniając Konwencję ONZ o prawach osób niepełnosprawnych,
 - uwzględniając Międzynarodową konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej,
 - uwzględniając Deklarację ONZ z dnia 18 grudnia 1992 r. o prawach osób należących do mniejszości narodowych lub etnicznych, religijnych i językowych,
 - uwzględniając Afrykańską kartę praw człowieka i ludów,
 - uwzględniając umowę o partnerstwie z Kotonu,
 - uwzględniając art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że albinizm jest uwarunkowany genetycznie i dotyka mniej więcej jedną na 20 tys. osób na świecie, przy czym odsetek tych osób jest znacznie wyższy w państwach Afryki Subsaharyjskiej, w szczególności w Tanzanii, Malawi i Burundi, gdzie żyje najwięcej osób z albinizmem;
 - B. mając na uwadze, że największym zagrożeniem dla osób z albinizmem w większości państw afrykańskich są mylne i zabobonne wierzenia związane z tą chorobą; mając na uwadze, że najpoważniejsze zagrożenie dla tych osób stanowi błędne kojarzenie albinizmu z mocą magiczną; mając na uwadze, że takie mity skłaniają do przemocy i handlu częściami ciał tych osób, mającymi przynosić szczęście, zdrowie i bogactwo; mając na uwadze, że kobiety z albinizmem są ofiarami gwałtów z powodu błędnego przekonania, iż kontakty seksualne z nimi mogą wyleczyć z HIV/AIDS;
 - C. mając na uwadze, że według organizacji walczących o prawa człowieka w ciągu minionych dziesięciu lat w Afryce zgłoszono ponad 600 napaści na osoby z albinizmem, choć prawdopodobnie szacunki te są zaniżone; mając na uwadze, że w ostatnich latach ataki te wyraźnie się nasiliły, w szczególności w Malawi, Tanzanii i Mozambiku;
 - D. mając na uwadze, że w 2016 r. w 25 krajach afrykańskich doszło do 172 zabójstw i 276 innych napaści na osoby z albinizmem; mając na uwadze, że poza Malawi w tym roku przypadki ataków na osoby z albinizmem zgłaszano również w Burundi, Mozambiku, Zambii i Tanzanii, gdzie według doniesień większość ofiar stanowiły dzieci;
 - E. mając na uwadze, że od początku 2017 r. nową falę zabójstw i ataków na osoby z albinizmem spowodowały braki systemowe malawijskiego systemu sądownictwa karnego, przez co członkowie tej grupy szczególnie wrażliwej są zdani na łaskę gangów przestępczych; mając na uwadze, że od stycznia 2017 r. zabito co najmniej dwie osoby z albinizmem, a kolejnych siedem zawiadomiło o takich przestępstwach jak usiłowanie zabójstwa lub porwania;
 - F. mając na uwadze, że mimo wprowadzenia surowszych przepisów w Malawi w 2016 r., w tym nowelizacji kodeksu karnego i ustawy o anatomii, nie udało się zapobiec ponownej fali zabójstw i napaści na tę grupę szczególnie wrażliwą, głównie z powodu niskiego

RC\1136049PL.docx

PE611.649v01-00 }
 PE611.470v01-00 }
 PE611.473v01-00 }
 PE611.477v01-00 }
 PE611.479v01-00 }
 PE611.480v01-00 } RC1

poziomu egzekwowania prawa i zdolności wymiaru sprawiedliwości, pierwotnych przyczyn problemu oraz środowiska społeczno-kulturowego; sprawcy są rzadko identyfikowani, stawiani przed sądem lub skazywani;

- G. mając na uwadze, że osoby z albinizmem doświadczają skrajnych naruszeń praw człowieka, począwszy od nękania, ścigania, społecznej dyskryminacji i wykluczenia społecznego, po porwania, gwałty i zabójstwa;
- H. mając na uwadze, że kobiety i dzieci z albinizmem są szczególnie narażone na wykluczenie społeczne; mając na uwadze, że albinizm u niemowląt skutkuje ich porzucaniem; mając na uwadze, że edukacja dzieci jest narażona z powodu nękania, stygmatyzacji i ogólnego strachu przed napaściami;
- I. mając na uwadze, że rząd Tanzanii podjął poważne i konkretne działania służące walce z wiarą w czary w tym kraju, włącznie z cofaniem zezwoleń dla tradycyjnych uzdrowicieli oraz licznymi aresztowaniami znachorów; mając na uwadze, że w 2008 r. prezydent Tanzanii powołał pierwszego parlamentarzystę z albinizmem, a w grudniu 2015 r. – pierwszego wiceministra z albinizmem;
- J. mając na uwadze, że Mozambik, Nigeria i Kenia przyjęły plan działania mający na celu reagowanie na takie ataki i koncentrujący się na wspieraniu edukacji obywatelskiej w zakresie albinizmu oraz podnoszeniu wiedzy na temat tego problemu wśród rodzin i społeczności, zagwarantowaniu ochrony i pomocy społecznej osobom z albinizmem, zapewnieniu im pomocy prawnej, proceduralnej sprawności oraz zapobieganiu napaściom, zapewnieniu ujawniania i publikowania orzeczeń sądowych, co stanowi środek zniechęcający, a także prowadzeniu dalszych badań w celu poprawy środków wskazanych w tym planie i wspierania kształtowania polityki opartej na dowodach;
- K. mając na uwadze, że w czerwcu 2017 r. Afrykańska Komisja Praw Człowieka i Ludów przyjęła regionalny plan działania na rzecz położenia kresu atakom na osoby z albinizmem w Afryce na lata 2017–2021, zatwierdzony przez ONZ oraz różne podmioty regionalne i międzynarodowe; mając na uwadze, że jego celem jest wspieranie wspólnych wysiłków i działań służących zwalczaniu przemocy wobec osób z albinizmem oraz ochronie ich praw i praw ich rodzin;
- L. mając na uwadze, że pomimo coraz większego międzynarodowego eksponowania tego problemu i przyjęcia nowych przepisów w państwach, które się z nim borykają, nadal odbywa się bardzo niewiele spraw sądowych i zapada bardzo mało wyroków skazujących, a w wielu państwach Afryki zbrodnie i tortury są nadal popełniane z całkowitą bezkarnością;
- M. mając na uwadze, że z powodu zabójstw, okaleczania, dyskryminacji, prześladowań i stygmatyzacji setki osób z albinizmem musiały opuścić domy w poszukiwaniu tymczasowego schronienia; mając na uwadze, że zwiększyło to niepewność sytuacji i nasiliło brak bezpieczeństwa osób z albinizmem, ograniczając ich dostęp do podstawowych usług, takich jak opieka zdrowotna i edukacja, a także możliwości zatrudnienia i udział w życiu społecznym; mając na uwadze, że odpowiednią opiekę zdrowotną, w tym dostęp do leków stosowanych w profilaktyce nowotworów skóry,

RC\1136049PL.docx

PE611.649v01-00 }
PE611.470v01-00 }
PE611.473v01-00 }
PE611.477v01-00 }
PE611.479v01-00 }
PE611.480v01-00 } RC1

ograniczają wyzwania, przed którymi stoją osoby z albinizmem, a sytuację tę może zmienić tworzenie w regionie placówek medycznych i upowszechnianie wiedzy;

- N. mając na uwadze, że życie w strachu i doświadczanie dyskryminacji przynosi długotrwałe, a nawet permanentne szkody psychospołeczne;
 - O. mając na uwadze, że w marcu 2015 r. ONZ mianowało Ikponwoşę Ero pierwszym niezależnym ekspertem ds. przestrzegania praw człowieka przysługujących osobom z albinizmem i oficjalnie ustanowiło 13 czerwca Międzynarodowym Dniem Wiedzy o Albinizmie;
 - P. mając na uwadze, że UE przeprowadziła kampanie publiczne, aby szerzyć wiedzę o albinizmie, i wspierała udział organizacji społeczeństwa obywatelskiego oraz działania służące zwiększaniu zdolności władz lokalnych do przeciwdziałania zabójstwom osób z albinizmem;
 - Q. mając na uwadze, że osoby z albinizmem w niewspółmiernym stopniu doświadczają ubóstwa, co wynika ze stosowanej wobec nich przemocy oraz z ich dyskryminacji i marginalizacji;
1. wyraża głębokie zaniepokojenie utrzymującą się i rozpowszechnioną dyskryminacją i prześladowaniami osób z albinizmem w Afryce, zwłaszcza po ostatniej eskalacji przemocy w Malawi; zdecydowanie potępia wszelkie zabójstwa, porwania, okaleczanie oraz inne nieludzkie i poniżające traktowanie osób z albinizmem, a także składa kondolencje rodzinom ofiar i wyraża solidarność z nimi; ponadto potępia wszelki spekulacyjny handel częściami ciała osób z albinizmem;
 2. wyraża głębokie zaniepokojenie faktem, że wprowadzenie surowszych przepisów w Malawi nie zapobiegło niedawnemu nawrotowi ataków na osoby z albinizmem; z zadowoleniem przyjmuje nowelizację kodeksu karnego i zmiany w ustawie o anatomii; wzywa jednakże władze Malawi do przeprowadzenia pełnego dochodzenia w sprawie niedawnej fali zbrodni przeciwko osobom z albinizmem i do postawienia przed sądem sprawców zbrodni umotywowanych albinizmem;
 3. przypomina, że podstawowym obowiązkiem państwa jest ochrona obywateli, w tym grup szczególnie wrażliwych, i wzywa rząd Malawi do zapewnienia skutecznej ochrony osób z albinizmem, co oznacza obronę ich prawa do życia i bezpieczeństwa osobistego, zgodnie z międzynarodowymi obowiązkami i zobowiązaniami Malawi w dziedzinie praw człowieka;
 4. wzywa władze Malawi do aktywnego zwalczania organizacji przestępczych wykorzystujących wiarę w czary i prowadzących handel ludźmi, do odpowiedniego przeszkolenia policji i przyznania jej niezbędnych zasobów, przeprowadzenia szczegółowych dochodzeń w sprawie zbrodni umotywowanych albinizmem, położenia kresu bezkarności i pilnego zwrócenia się o międzynarodowe wsparcie w prowadzeniu bezstronnych i skutecznych śledztw w sprawie wszystkich zgłoszonych ataków na osoby z albinizmem, by postawić sprawców przed sądem i wymierzyć im sprawiedliwość;

RC\1136049PL.docx

PE611.649v01-00 }
PE611.470v01-00 }
PE611.473v01-00 }
PE611.477v01-00 }
PE611.479v01-00 }
PE611.480v01-00 } RC1

5. wzywa państwa afrykańskie, których dotyczy ten problem, by w stosownych przypadkach zaostryły przepisy w celu kryminalizacji posiadania części ciała i handlu nimi;
6. wzywa rząd Malawi, by skuteczniej zaspokajał medyczne, psychologiczne i społeczne potrzeby osób z albinizmem, gwarantując im równy dostęp do służby zdrowia i edukacji, co powinno być elementem polityki integracyjnej; przypomina, że dostęp do opieki zdrowotnej i edukacji jest nadal poważnym wyzwaniem dla osób z albinizmem i że sytuację tę należy zmienić; apeluje o większe inwestycje w tworzenie odpowiednich struktur socjalnych, opiekuńczych i doradczych dla ofiar, zwłaszcza dla kobiet i dzieci, a także o lepsze zaspokajanie ich potrzeb medycznych i psychologicznych; podkreśla, że należy wdrożyć politykę ułatwiającą im reintegrację w społecznościach, z których się wywodzą;
7. podkreśla, że ogólny brak zrozumienia oraz brak wiedzy medycznej na temat albinizmu pogarsza sytuację zdrowotną osób z albinizmem; zwraca uwagę na potrzebę zagwarantowania tym osobom dostępu do służby zdrowia, w szczególności na obszarach wiejskich i oddalonych; uważa, że personel medyczny powinien przechodzić szkolenia uczulające na sytuację osób z albinizmem; wzywa do lepszego przeszkolenia nauczycieli i pracowników administracji szkół na temat albinizmu oraz apeluje do władz Malawi, by ułatwiły osobom z albinizmem dostęp do edukacji i korzystanie z niej;
8. z zadowoleniem przyjmuje starania rządu Tanzanii o przeciwdziałanie dyskryminacji osób z albinizmem oraz decyzję o zakazie uprawiania znachorstwa, mającą położyć kres zabójstwom osób z albinizmem, a jednocześnie zauważa, że zbyt mało spraw jest zgłaszanych wymiarowi sprawiedliwości; z zadowoleniem przyjmuje ponadto starania podjęte przez Mozambik, Kenię i Nigerię;
9. ponownie zaznacza, że należy dolożyć większych starań o zwalczanie pierwotnych przyczyn dyskryminacji i przemocy wobec osób z albinizmem, czemu powinny służyć kampanie podnoszenia świadomości publicznej; zwraca uwagę na kluczową rolę władz lokalnych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego we wspieraniu praw przysługujących osobom z albinizmem, w informowaniu i edukowaniu mieszkańców oraz w obalaniu mitów i uprzedzeń dotyczących albinizmu;
10. jest zaniepokojony faktem, że kobiety i dzieci z albinizmem stoją przed szczególnymi wyzwaniami, przez co są bardziej narażone na ubóstwo, brak bezpieczeństwa i izolację; domaga się, by wszystkie ofiary miały dostęp do odpowiedniej opieki medycznej i psychologicznej oraz by wprowadzono odpowiednią politykę ułatwiającą ich reintegrację w społecznościach, z których się wywodzą;
11. wzywa władze krajów, których dotyczy ten problem, by we współpracy z międzynarodowymi i regionalnymi partnerami zobowiązały się do przedsięwzięcia wszelkich koniecznych działań zapobiegających nielegalnemu handlowi częściami ciała osób z albinizmem i przeciwdziałających takiemu handlowi, ponownie zbadały sprawy dotyczące podejrzeń o rabowanie grobów, prześledziły i wskazały źródła popytu na części ciała osób z albinizmem oraz postawiły „łowców albinosów” przed sądem;
12. przypomina, że przemoc wobec osób z albinizmem ma często charakter transgraniczny, i

kładzie nacisk na konieczność zacieśnienia współpracy regionalnej w tej dziedzinie; dlatego też z zadowoleniem przyjmuje wszelkie inicjatywy podejmowane na szczeblu regionalnym i międzynarodowym, by zwalczać przemoc wobec osób z albinizmem, a w szczególności niedawne przyjęcie przez Unię Afrykańską i ONZ regionalnego planu działań w sprawie albinizmu na lata 2017–2021, będące pozytywnym i konkretnym wyrazem zaangażowania ze strony przywódców afrykańskich; wzywa do natychmiastowego i skutecznego wdrożenia tego planu;

13. wzywa UE i państwa członkowskie do dalszej współpracy z krajami, których dotyczy ten problem, aby skutecznie wspierać ich dążenia do opracowania polityki uwzględniającej szczególne potrzeby, a także prawa osób z albinizmem dzięki niedyskryminacji i włączeniu społecznemu, co wymaga udzielenia niezbędnego wsparcia finansowego i technicznego;
14. wzywa UE do ścisłego monitorowania stanu przestrzegania praw człowieka w odniesieniu do osób z albinizmem w Afryce, zwłaszcza przez regularne sprawozdania i działania następcze prowadzone przez delegatury UE, oraz do dalszego wspierania znacznej poprawy ochrony tych osób i ich integracji w społeczeństwie;
15. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządów i parlamentom Malawi i Tanzanii, Unii Afrykańskiej oraz Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych.